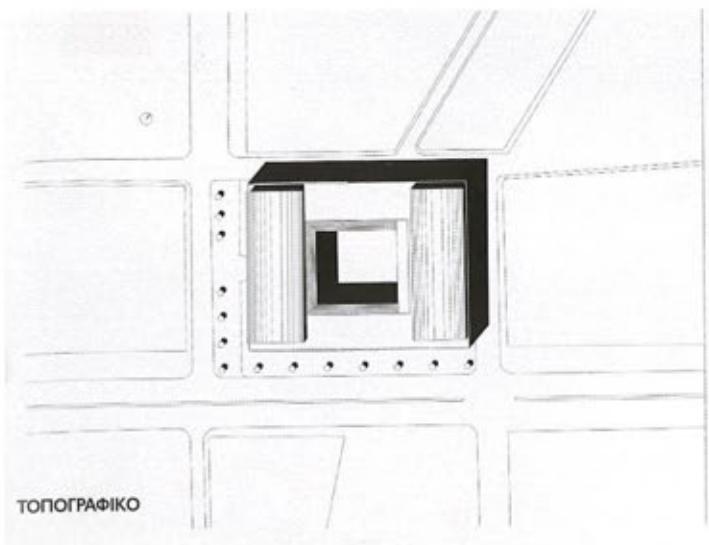

Η ράμπα επικοινωνίας των βασικών εκθεσιακών χώρων.

Στο εσωτερικό αίθριο κυριαρχεί η διαφάνεια και η αισθηση του βάθους.

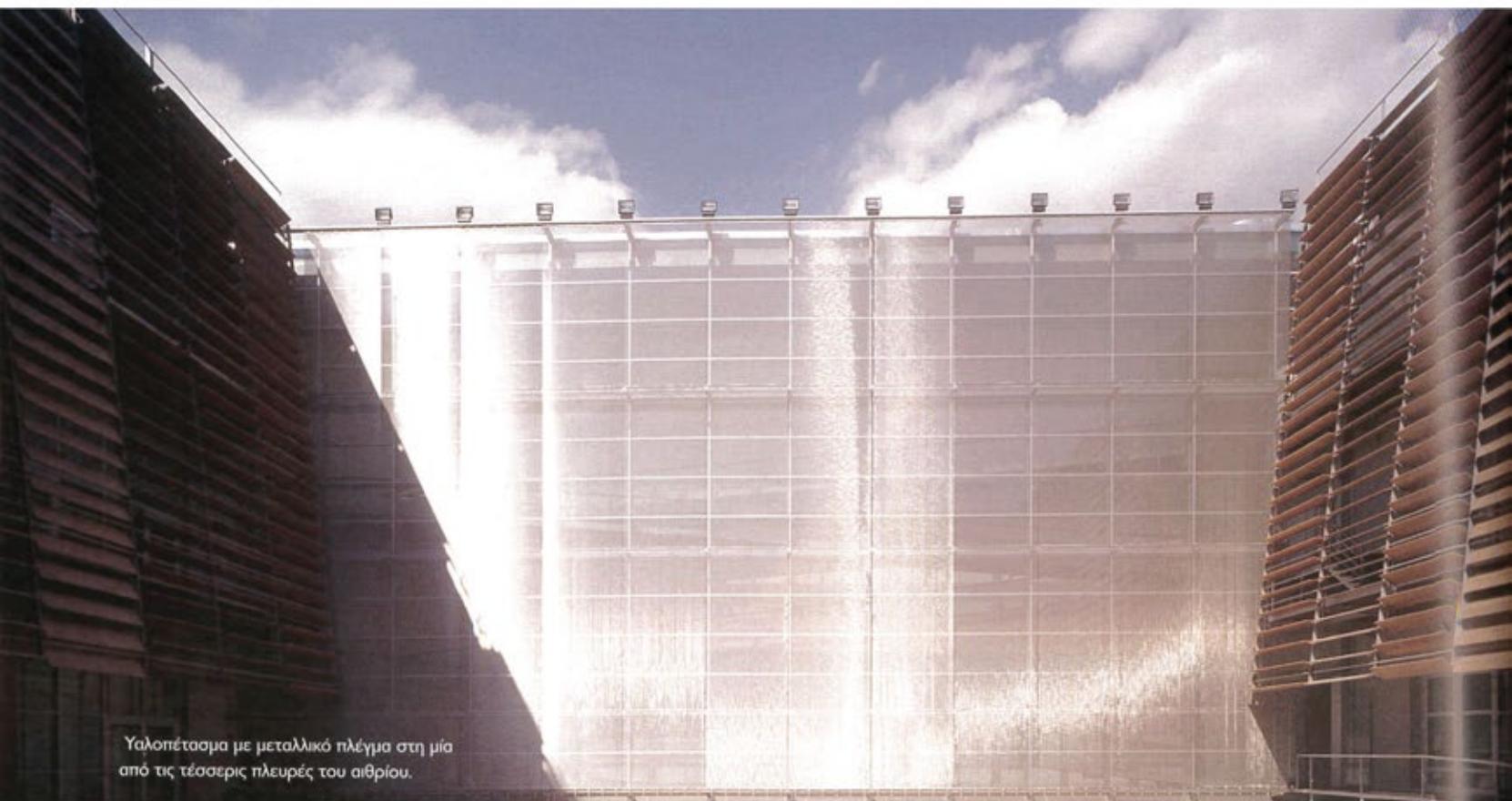
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ: Μ. Κοκκίνου, Α. Κούρκουλας
ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: Α. Χάλαρη, αρχιτεκτονικό γραφείο Α. Πάνου
ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΕΣ: Δ. Κορρές, Γ. Πεπονής
Σ. Βασιλείου, Γ. Νικόπουλος, Κ. Κέογλου, Ν. Παπλωματάς
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΑΚΟΥΣΤΙΚΗΣ: Θ. Τιμαγένης
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΘΕΑΤΡΟΥ: Μ. Πιτένης
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΑΣΤΑΣΕΩΝ: Ν. Μιχαηλίδης
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΥ: Θ. Κανέλλιας
ΣΤΑΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ: Κ. Ζάμπας
ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ: Κ. Παπαντωνόπουλος
ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ ΓΡΑΦΕΙΟ: Κ. Αγαπίου - Α. Χατζηδάκη &
Συνεργάτες Πολ. Μηχανικοί Ε.Ε.
Η/Μ ΜΕΛΕΤΗ: Π. Αργυρός
ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ: Χ. Αργυρός, Α. Αδαμοπούλου, Β. Βελώνη
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ: BIOTEP
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ: 8.500 m²
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ: 2004
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: Erieta Attali

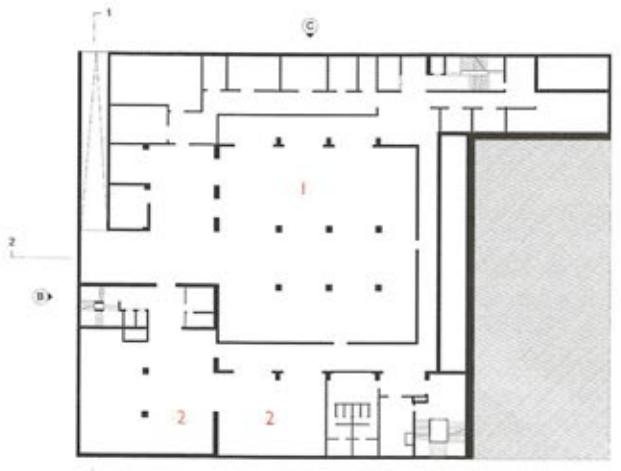
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Επέμβαση σε υπάρχον κτίσμα με προσθήκη ενός ορόφου. Οι γενικές αρχές της αρχιτεκτονικής σύνθεσης βασίζονται στην ιδέα ενός εσωτερικού κλειστού κτιρίου - κιβωτού που ανοίγεται στο εσωτερικό του (αίθριο). Η κλειστότητα και επιπεδότητα των εξωτερικών τοίχων με τα ελάχιστα αναγκαία ανοίγματα - σχισμές αντιστρέφεται στο εσωτερικό αίθριο, όπου κυριαρχεί η διαφάνεια και η αίσθηση του βάθους με τη διαστρωμάτωση των διαδοχικών επιπέδων των υλικών - ξύλινες περαίδες, περιμετρικοί μεταλλικοί εξώστες στις τρεις πλευρές και υαλοπέτασμα με μεταλλικό πλέγμα μπροστά από τη ράμπα. Η κίνηση των επισκεπτών στον χώρο του αίθριου αποτελεί στοιχείο τελετουργικό - θεατρικό. Υπάρχουν πολλαπλές προσβάσεις στους εκθεσιακούς χώρους ώστε το κτίριο να μπορεί να αναπτύξει πολλά εκθεσιακά σενάρια. Η επιλογή των υλικών που επενδύουν το κτίριο βασίστηκε στο χρώμα, στην υφή, στην αίσθηση διαφάνειας. Η πρώτη βασική επιλογή ήταν η διαμόρφωση ενός περίκλειστου κτιρίου, με περιμετρική διάταξη στα όρια του οικοδομικού τετραγώνου. Στο εσωτερικό του διαμορφώνεται ένα μεγάλο κενό, το αίθριο, που αποτελεί το κέντρο αναφοράς και διασταύρωσης των κινήσεων. Οι εξωτερικοί τοίχοι προς την πόλη είναι ερμηνηκά κλειστοί, μονολιθικοί, λείοι, απόλυτοι με ελάχιστα αναγκαία ανοίγματα. Το κόκκινο μάρμαρο από το Ιράν, σαν απολιθωμένο ξύλο που παγώνει τον χρόνο, μοιάζει να πληροί τις απαιτήσεις κλειστότητας του ορίου προς την πόλη. Στο εσωτερικό αίθριο, αντίθετα, κυριαρχεί η αίσθηση του ανοιχτού, απορροφητικού, μαλακού, πτυχωτού, κινητού, μεταβαλλόμενου στο χρόνο, ορίου. Το χαρακτηριστικό των ορίων του αίθριου είναι

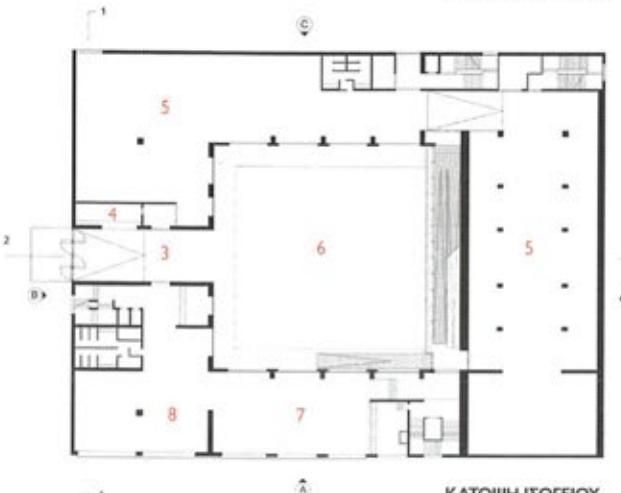

Υαλοπέτασμα με μεταλλικό πλέγμα στη μία από τις τέσσερις πλευρές του αιθρίου.

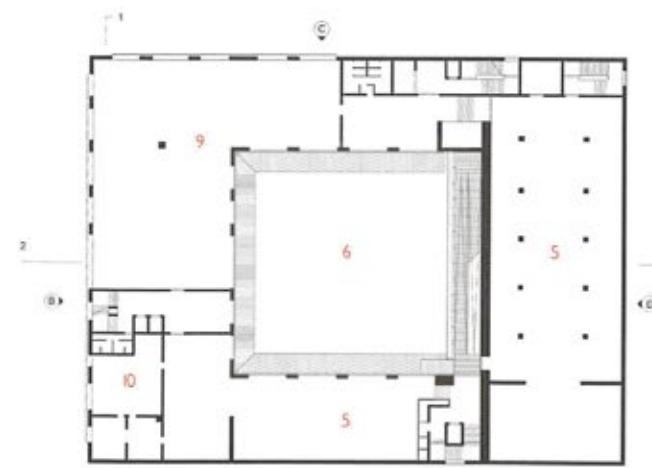

ΚΑΤΟΦΗ ΥΠΟΓΕΙΟΥ

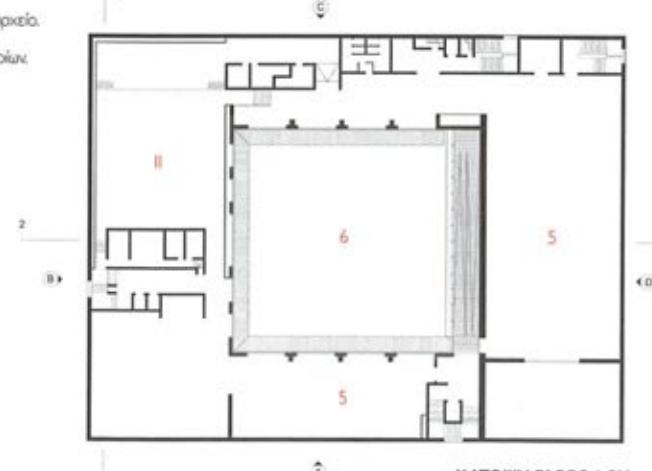
- 1. Πάρκινγκ
- 2. Αποθήκη
- 3. Είσοδος
- 4. Πληροφορίες
- 5. Εκθεσιακός χώρος
- 6. Αθριό
- 7. Εστιατόριο
- 8. Κατάστημα
- 9. Αρχιτεκτονικό ορχείο
- 10. Διοικητήριο
- 11. Αιθουσα συνεδρίων

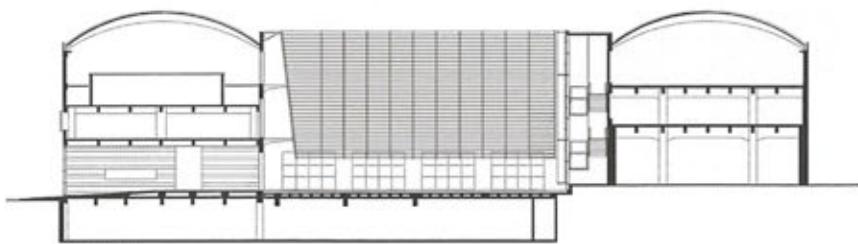
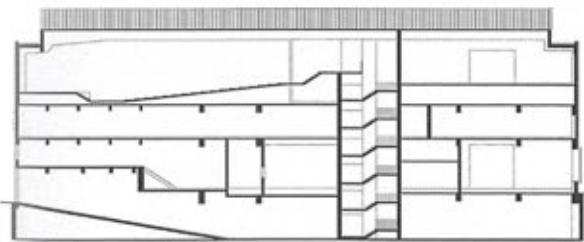
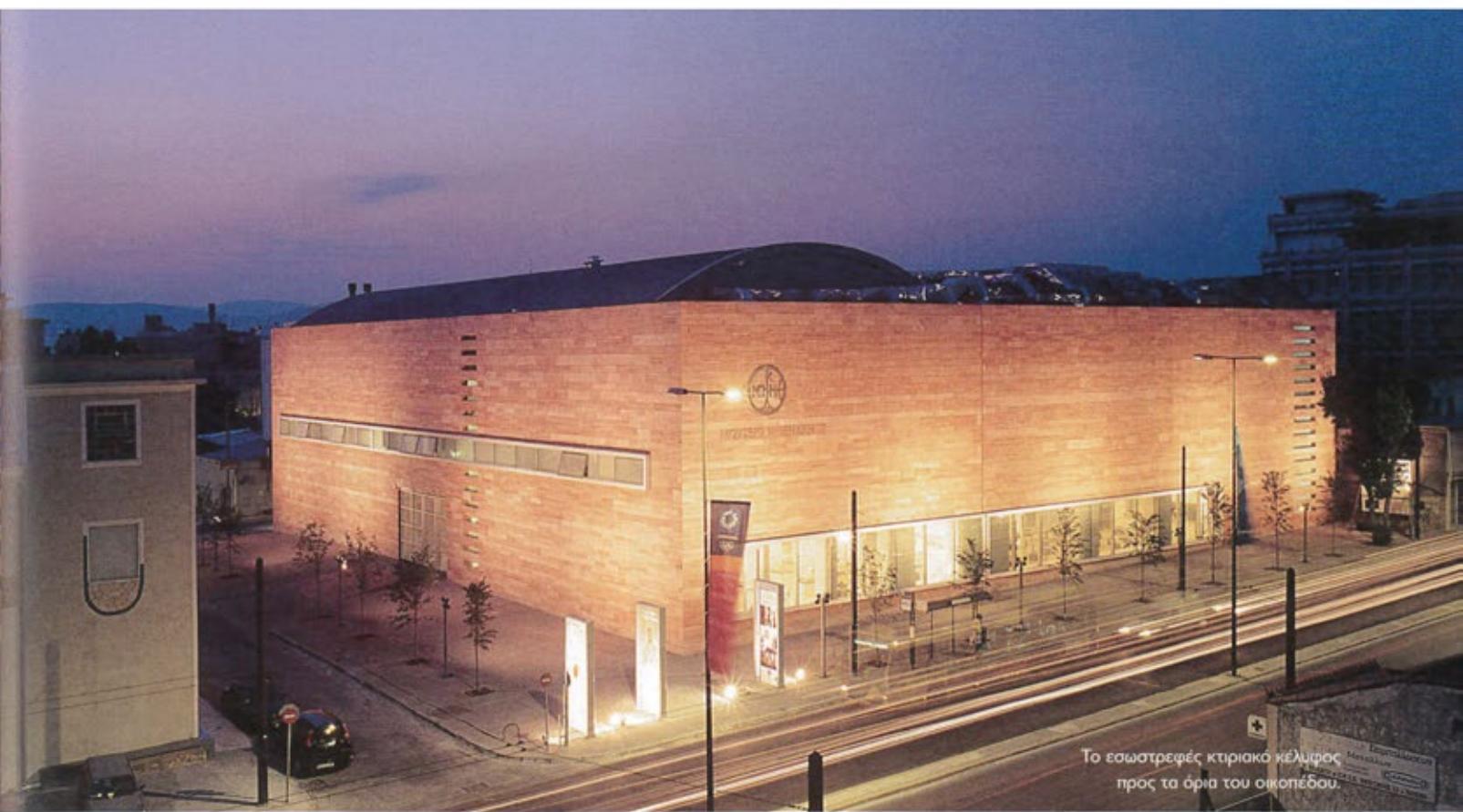
ΚΑΤΟΦΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

ΚΑΤΟΦΗ Α' ΟΡΟΦΟΥ

ΚΑΤΟΦΗ Β' ΟΡΟΦΟΥ

η διαφάνεια και η διαστρωμάτωση των υλικών. Τα πετάσματα από μεγάλες ξύλινες περαίδες, που καλύπτουν ως τρεις από τις τέσσερις ώψεις του αίθριου, μοιάζουν με διαφράγματα που ο χρόνος αποτυπώνεται πάνω τους. Εξώστες κίνησης επισκεπτών μεσολαβούν μεταξύ των διάφανων τοίχων του αίθριου και των περισιδών και προσδίδουν μια ιδιότυπη θεατρικότητα στον χώρο. Η κίνηση των επισκεπτών οργανώνεται, μέσω του αίθριου, πάνω σε ένα μεγάλο άξονα που ξεκινά από τη στοά εισόδου και κατευθύνει το βλέμμα στη μεγάλη οθόνη από μεταλλικό ανοξείδωτο πλέγμα, την τέταρτη ώψη. Ο νότιος προσανατολισμός του πλέγματος αντανακλά το φως της ημέρας με ιριδισμούς νερού. Το βράδυ με τα εσωτερικά φώτα αποκαλύπτεται η πομπή των επισκεπτών στη ράμπα επικοινωνίας των βασικών εκθεσιακών χώρων, αναδεικνύοντάς την σαν το βασικό έκθεμα του μουσείου.

